

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 19. decembar 2012.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 19. decembra 2012.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU OPTUŽENOG ZA ZAŠTITNE MJERE ZA
SVJEDOKA KW007**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu za zaštitne mjere za svjedoka KW7", koji je optuženi podnio 13. decembra 2012. na javnoj osnovi s povjerljivim dodatkom (dalje u tekstu: Zahtjev), i ovim donosi odluku u vezi s tim.

I. Kontekst i argumentacija

1. Optuženi u Zahtjevu traži da Vijeće odobri zaštitne mjere pseudonima, izobličenja slike i glasa za svjedoka KW007 (dalje u tekstu: Svjedok) na osnovu toga što bi "svjedokova bezbjednost bila ugrožena ako bi se njegov identitet objavio u javnosti".¹ U prilog tome optuženi u povjerljivom dodatku Zahtjevu prilaže pismo koje je svjedoku poslao pravni savjetnik optuženog (dalje u tekstu: Pismo).² Svjedok u Pismu opisuje incident u kojem se nalazio u životnoj opasnosti dok je za vrijeme sukoba kao volonter radio u Bosni i Hercegovini (dalje u tekstu: BiH).³ Zbog tog incidenta, kao i zbog trenutnog rada i profesionalnih aktivnosti njega i članova njegove porodice, Svjedok navodi da se plaši da će, ako kao svjedok optuženog bude svjedočio u javnosti, ponovo biti meta napada.⁴

2. Tužilaštvo se u svom "Odgovoru na Karadžićev Zahtjev za zaštitne mjere za svjedoka KW007", podnesenom 14. decembra 2012. na javnoj osnovi s povjerljivim dodatkom (dalje u tekstu: Odgovor), protivi Zahtjevu.⁵ Tužilaštvo tvrdi da informacije koje je optuženi dostavio u prilog Zahtjevu nisu dovoljno konkretne i potkrijepljene da bi Vijeće na osnovu njih moglo ocijeniti da li postoji objektivna opasnost po bezbjednost i dobrobit Svjedoka i njegove porodice.⁶ Tužilaštvo iznosi argument da u Zahtjevu nisu navedene informacije o tome kako bi, u svjetlu profesionalnih i humanitarnih aktivnosti Svjedoka i njegovog ranijeg iskustva u BiH, svjedočenje u ovom postupku bez zaštitnih mjera moglo ugroziti bezbjednost njega i njegove porodice i da, prema tome, bez

¹ Zahtjev, par. 1, 3.

² Zahtjev, par. 3; povjerljivi Dodatak A.

³ Zahtjev, povjerljivi Dodatak A.

⁴ Zahtjev, povjerljivi Dodatak A.

⁵ Odgovor, par. 1.

⁶ Odgovor, par. 1; povjerljivi Dodatak, par. 1.

dodatnih informacija o tome, Vijeće nema osnove da utvrdi da li postoji objektivna opasnost zbog koje bi bilo opravdano odobriti zaštitne mjere.⁷

II. Mjerodavno pravo

3. Član 20(1) Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut) predviđa da se postupak vodi "uz puno poštovanje prava optuženog i dužnu brigu o zaštiti žrtava i svjedoka". Član 21(2) Statuta daje optuženom pravo na pravično i javno suđenje, uz ograde predviđene članom 22 Statuta, koji propisuje da Međunarodni sud u svom Pravilniku o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) osigura zaštitu žrtava i svjedoka, uključujući vođenje postupka *in camera* i zaštitu identiteta. Kako je jasno utvrđeno u ranijim predmetima na Međunarodnom sudu, ovi članovi odražavaju dužnost Međunarodnog suda da uspostavi ravnotežu između prava optuženog na pravično suđenje, prava žrtava i svjedoka na zaštitu i prava javnosti na pristup informacijama.⁸

4. Pravilo 75(A) Pravilnika Međunarodnog suda ovlašćuje pretresno vijeće da "nalogom odredi odgovarajuće mjere za očuvanje privatnosti i zaštitu žrtava i svjedoka, pod uslovom da one nisu u suprotnosti s pravima optuženog". Prema pravilu 75(B) Pravilnika, one mogu uključivati mjere kojima se javnost i mediji sprečavaju da objelodane informacije o identitetu svjedoka ili žrtava, uključujući izobličene glasa i slike i dodjelu pseudonima, kao i svjedočenje na djelimično zatvorenoj ili zatvorenoj sjednici u skladu s pravilom 79 Pravilnika.

III. Diskusija

5. Kao što je Vijeće napomenulo u prethodnim prilikama, strana u postupku koja traži zaštitne mjere mora pokazati postojanje objektivne opasnosti po bezbjednost ili dobrobit svjedoka ili njegove porodice ukoliko bi se u javnosti saznalo da je svjedok svjedočio pred Međunarodnim sudom.⁹

⁷ Odgovor, povjerljivi Dodatak, par. 3.

⁸ V. Odluka po Zahtjevu za zaštitne mjere i obavještenjima u vezi s tim, 26. maj 2009. godine, par. 11, gdje se poziva na predmet br. IT-94-1-T, *Tužilac protiv Tadića*; Odluka po zahtjevu tužioca za zaštitne mjere za svjedoka L, 14. novembar 1995. godine, par. 11; *Tužilac protiv Tadića*, predmet br. IT-94-1-T, Odluka po zahtjevu tužilaštva za zaštitne mjere za svjedoka R, 31. juli 1996. godine, str. 4; *Tužilac protiv Brdanina i Talića*, predmet br. IT-99-36-PT, Odluka po zahtjevu tužilaštva za zaštitne mjere, 3. juli 2000. godine, par. 7.

⁹ V. Odluka po Zahtjevu tužilaštva za zaštitne mjere za svjedoka KDZ487, 24. novembar 2009. godine, par. 13, gdje se poziva na predmet br. IT-95-11-T, *Tužilac protiv Martića*; Odluka po Zahtjevu odbrane za zaštitne mjere za svjedoke MM-096, MM-116 i MM-90, 18. avgust 2006. godine, str. 2–3; *Tužilac protiv Mrkšića i drugih*, predmet br. IT-95-

6. Vijeće je razmotrilo okolnosti u kojima se nalazi Svjedok, uključujući i izjavu u Pismu o onom šta mu se desilo tokom sukoba u BiH i prijetnjama smrću, kao i njegove trenutne profesionalne i humanitarne aktivnosti. Vijeće podsjeća na to da je nedavno donijelo odluku o tome da neposredna prijetnja smrću, upućena jednom svjedoku poslije sukoba u BiH, nije sama po sebi spriječila tog svjedoka da bez zaštitnih mjera svjedoči pred Međunarodnim sudom.¹⁰ Osim toga, Vijeće smatra da veza između prijetnje smrću koja je Svjedoku upućena tokom rata u BiH i trenutne opasnosti po njegovu bezbjednost ili dobrobit nije jaka; prema tome, Vijeće smatra da sama ta činjenica ne sprečava Svjedoka da javno svjedoči. Štaviše, Vijeće je mišljenja da su informacije koje je Svjedok naveo u Pismu u vezi s trenutnim profesionalnim i humanitarnim aktivnostima njega i članova njegove porodice isto tako previše neodređene da bi predstavljale objektivnu osnovu za zaključak da postoji opasnost po njihovu bezbjednost ili dobrobit.
7. Shodno tome, Vijeće se, na osnovu informacija kojima raspolaže, nije uvjerilo da postoji objektivna opasnost po bezbjednost ili dobrobit Svjedoka ili njegove porodice ako se u javnosti sazna da je svjedočio pred Međunarodnim sudom.

IV. Dispozitiv

8. Shodno tome, Vijeće na osnovu članova 20, 21 i 22 Statuta i pravila 75 Pravilnika ovim **ODBIJA** Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavan tekst na engleskom.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 19. decembra 2012.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

13/1-T, Odluka po dodatnom zahtevu tužilaštva za zaštitne mere u vezi sa svedocima koji su osetljivi izvor informacija, 25. oktobar 2005. godine, par. 5.

¹⁰ V. Odluka po Zahtjevu optuženog za svjedočenje putem video-konferencijske veze i razmatranje zaštitnih mjera za svjedoka KW-533, 9. novembar 2012. godine, par. 15; Odluka po Zahtjevu optuženog za zaštitne mjere za svjedoka KW492, 23. novembar 2012. godine, par. 6.